

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Budu, contrasemnat de avocatul Gheorghe Tataru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Adic Braguța împotriva lui Andrei Budu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 02 iulie 2019, Adic Braguța, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Budu, solicitând încasarea sumei de 5000 de euro cu titlu de datorie, sumei de 750 de euro cu titlu de dobândă aferentă împrumutului și a sumei de 2480 de euro cu titlu de dobânda de întârziere pentru perioada 04 iulie 2016-01 iulie 2019, în total suma de 8230 de euro, convertiți în valută națională la momentul executării, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 03 iulie 2015 a dat suma de 5000 de euro cu împrumut pârâtului Andrei Budu. Ultimul s-a obligat să o restituie peste un an de zile, adică la data de 04 iulie 2016. În acest sens a fost întocmită o recipisă datată cu 03 iulie 2015.

Totodată, a menționat că în baza înțelegerii, împrumutul a fost acordat cu o dobândă aferentă de 15% anual.

Reclamantul a afirmat că, deși, împrumutul a devenit scadent, datoria nu a fost restituită. În data de 07 noiembrie 2017, de către Petru Losețchi, care acționa în baza procurii, a fost expediată în adresa pârâtului o somație cu aviz de primire, prin care i-a fost acordat termen până la data de 10 noiembrie 2017 pentru stingerea datoriei. De către pârât nu a recepționată somația respectivă. Ulterior, prin intermediul executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco, pârâtului i-a fost adus la cunoștință preavizul din data de 15 ianuarie 2018. Însă pârâtul nu a restituit datoria.

Reclamantul a susținut că, la data de 01 iulie 2019 suma datorată de către Andrei Budu constituia 5000 de euro, datoria de bază, 750 de euro, dobândă aferentă împrumutului conform recipisei din 03 iulie 2015, 2480 de euro, dobânda de întârziere pentru perioada 04 iulie 2016-01 iulie 2019, în total suma de 8230 de euro.

Prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Adic Braguța și s-a încasat de la Andrei Budu în beneficiul lui Adic Braguța datoria împrumutului în mărime de 5000,00 de euro, dobânda contractuală în mărime de 750,00 de euro, dobânda de întârziere pentru perioada de la 04 iulie 2016 până la 01 iulie 2019 în mărime de 2480,00 de euro, în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației; s-a încasat de la Andrei Budu în beneficiul lui Adic Braguța cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 5088,60 de lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000,00 de lei și cheltuieli pentru înștiințarea prejudiciară a pârâtului în mărime de 503,00 de lei.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Andrei Budu și s-a menținut hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, prima instanță justificat a concluzionat faptul că, în baza recipisei din 03.07.2015, pârâtul Budu Andrei și-a asumat obligația de a restitui împrumutul în mărime de 5000 euro cu dobândă aferentă de 15% anual în termen de 12 luni, însă ultimul nu a prezentat careva probe, care ar demonstra că ultimul și-a îndeplinit în termen obligațiile asumate, iar reclamantul insistă asupra neexecutării corespunzătoare, instanța corect a admis pretenția lui Braguța Adic privind încasarea din contul lui Budu Andrei a sumei împrumutului în mărime de 5000 euro.

Instanța de apel a reiterat că, deși, apelantul a pretins că nu ar fi primit suma de bani în mărime de 5000 euro de la reclamant, la cerere, în instanța de apel a fost audiat martorul Losețchi Petru și faptul transmiterii banilor lui Budu Andrei a fost confirmat și de către martorul Losețchi Petru, care fiind audiat în ședința instanței de apel a declarat despre faptul că, ultimul a primit suma de bani menționată prin intermediul băncii de la Braguța Adic, iar ulterior Losețchi Petru a transmis suma de bani menționată lui Budu Andrei, iar pârâtul în acest sens a întocmit o recipisă, astfel alegațiile lui Budu Andrei, precum că ultimul nu a primit sumele menționate se combat atât prin recipisa semnată personal de către ultimul, cât și de declarațiile martorului, iar Budu Andrei nu a negat faptul că a semnat recipisa din 03 iulie 2015.

Cu toate că apelantul a pretins că el nu a primit careva sume bănești de la Braguța Adic, acest fapt este totalmente combătut de recipisa semnată personal și atașată a dosar, iar faptul că însăși suma de bani în numerar 5000 euro, fizic, i-a fost transmisă de Losețchi Petru, este în concordanță cu actele cauzei și anume cu transferul bancar din 03.07.2015 prin care Braguța a transferat suma dată pe numele lui Losețchi Petru, iar circumstanța că fizic banii au fost transmiși de Losețchi și nu de Braguța nu poate afecta valabilitatea actului dat, în măsura în care cel care a semnat nu obiectează.

Respectiv, instanța de apel a considerat că prima instanță justificat a admis pretențiile reclamantului Braguța Adic cu privire la încasarea dobânzii contractuale în mărime totală de 750 euro, or, potrivit recipisei din 03 iulie 2015, pârâtul Budu Andrei s-a obligat să restituie împrumutul cu dobândă aferentă de 15% anual, clauză care nu a fost respectată de către ultimul.

Prin urmare, dat fiind faptul că, la caz, s-a constatat cu certitudine o neexecutare esențială a obligațiilor de restituire a împrumutului de către pârâtul

Budu Andrei conform recipisei din 03 iulie 2015, prima instanță justificat a concluzionat că Braguța Adic este îndreptățit să pretindă încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de 04.07.2016 – 01.07.2019 în mărime totală de 2 480,00 euro, conform calculului prezentat și necontestat de pârât (f.d.19-41).

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului Budu Andrei cu privire la faptul că Braguța Adic nu a semnat mandatul avocatului Pruteanu Natalia ca fiind neîntemeiate, or după cum rezultă din declarația intimatului-reclamant Braguța Adic, autentificată de secretarul consular al Ambasadei Republicii Moldova în Republica Irlanda, or. Dublin, ultimul domiciliază în Republica Irlanda din anul 2001, astfel la semnarea contractului de asistență juridică nr. 02 din 18 ianuarie 2018, ultimului i-a fost expediat și mandatul avocatului, iar ultimul pe verso a la rubrica semnăturii a semnat precum semnează în Republica Irlanda, dat fiind faptul că în țara în care domiciliază intimatul nu se semnează cu specimenul semnăturii, dar se indică numele și prenumele.

Cu referire la criticile apelantului Budu Andrei privitor la neasigurarea citării ultimului în ședința instanței de fond, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, dat fiind faptul că din materialele cauzei rezultă cu certitudine că prima instanță a asigurat citarea pârâtului în ședința de judecată.

De asemenea, instanța de apel a respins alegațiile apelantului date în ședința de judecată, precum că ultimul ar fi semnat recipisa sub influența violenței din partea lui Losețchi Petru, dat fiind faptul că deși pretinsa faptă de violență a avut loc la data de 03 iulie 2015, Budu Andrei nu a întreprins careva acțiuni în vederea protecției drepturilor sale în acest sens, precum nici nu a formulat vreo acțiune reconvențională în vederea declarării nulității actului, pe care-l pretinde că l-a semnat sub influența violenței, mai mult ca atât ultimul nu a prezentat instanței careva probe care să ateste nulitatea recipisei.

La 17 februarie 2021, Andrei Budu, a depus cerere de recurs, contrasemnată de avocatul Gheorghi Tataru, împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, a fost lipsit de dreptul la o apărare efectivă și un proces echitabil de către instanța de fond, deoarece examinarea cauzei s-a efectuat în lipsa sa.

Totodată, a menționat că, în realitate nu a primit nicio sumă de bani.

Recurentul a opinat că, instanța de apel, în esență, și-a motivat decizia axându-se pe ipoteza că este responsabil de a suporta consecințele rezultate din neexecutarea condițiilor stabilite în recipisa datată cu 03 iulie 2015, generalizând constatările sale prin prisma legalității și temeiniciei hotărârii primei instanțe. Or, în instanța de apel a menționat că nu a împrumutat nicio sumă de bani de la Adic Braguța. Recipisa din 03 iulie 2015 a fost întocmită la solicitarea lui Petru Losețchi, care a dictat și conținutul acesteia. De altfel, a explicat în instanța de apel că a scris recipisa la solicitarea lui Petru Losețchi pentru a o transmite lui Adic Braguța că să transfere banii. Pe Adic Braguța nu l-a cunoscut, despre el a aflat în instanța de judecată. La fel, instanța de apel a evitat de a se expune asupra rolul martorilor din recipisă, în situația în care din declarațiile sale și a lui Petru Losețchi se constată că martorul Ion Țăruș nu a fost prezent la întocmirea înscrisului dat, iar Adic Braguța nici nu a fost

prezent la întocmirea recipisei și nici nu se cunoșteau.

La fel, a susținut că prin respingerea demersului de numire a expertizei grafoscopice, i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, fiind lipsit de dreptul de a face uz de toate armele procesuale, metodele și procedeele legale puse la dispoziția părților, garantat de art. 6 parag. (1) CEDO și ar îngredi dreptul de a dovedi circumstanțele care le invocă temei ale pretențiilor și obiecțiile sale.

Instanța de apel la soluționarea demersului privind prezentarea probelor suplimentare urma să se călăuzească de prevederile art. 372 Cod de procedură civilă în coroborare cu art. 119/1 Cod de procedură civilă.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului Adic Braguța conform scrisorii de însoțire datate cu 12 martie 2021 (f.d.162) și a fost recepționată de către intimatul Adic Braguța la 17 martie 2021, conform avizului de recepție nr. DS8001213070AS (f.d.163).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

La 12 mai 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.164), a parvenit solicitarea avocatului intimatului Adic Braguța, Natalia Pruteanu, cu privire la amânarea examinării admisibilității cererii de recurs depuse de Andrei Budu, motivând că nu a cunoscut despre depunerea cererii de recurs.

Instanța de recurs va respinge solicitarea avocatului intimatului Adic Braguța, Natalia Pruteanu, cu privire la amânarea examinării admisibilității cererii de recurs depuse de Andrei Budu, din motiv că în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, copia cererii de recurs a fost expediată nemijlocit în adresa intimatului Adic Braguța, la data de 12 martie 2021, care a recepționat-o în data de 17 martie 2021, conform avizului de recepție nr. DS8001213070AS (f.d.163).

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 11 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 februarie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei integrale a instanței de apel prin scrisoare de însoțire datată cu 11 decembrie 2020 (f.d.147), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către partea recurentă. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Budu, contrasemnat de avocatul Gheorghi Tataru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Budu, contrasemnat de avocatul Gheorghii Tataru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Andrei Budu, contrasemnat de avocatul Gheorghii Tataru.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Budu, contrasemnat de avocatul Gheorghe Tataru, împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat